Fekete György

Górcső

VISSZHANG - L. évfolyam 34. szám, 2006. augusztus 25.

A Lattmann Tamás-Nagy Boldizsár szerzőpáros elemzi, megsértette-e Izrael a legutóbbi közel-keleti konfliktusban a hadijogot, illetve kellően ügyelt-e az arányosság elvének betartására a Hezbollah ellen folytatott védekező harcában, nem alkalmazott-e ennek során megtorlást és így tovább (*Támadható-e Bejrút vagy Tel-Aviv? - Arányosság a libanoni konfliktusban*, *ÉS*, 2006/33.).

Cikküket végigolvasva egy kérdés minduntalan fölvetődik bennem. Vajon elemezték-e a szerzők, hogy betartotta-e a Hezbollah a nemzetközi hadijogot, amikor az egyik terrorcsapást a másik után mérte (libanoni területről, a libanoni kormány asszisztenciájával) a magára önfegyelmet parancsoló, tucat hónapon át se arányosan, se aránytalanul (túlméretezve) vissza nem ütő Izraelre? Kimunkáltak-e efféle dolgozatot annak idején?

Különben a szerzők alaptétele, amely táplálja kételkedésüket (a tekintetben, miszerint a zsidó állam elvárható higgadtsággal járt-e el), szerintem tényidegen. Ugyanis a konfliktus nem az izraeli katonák elrablásával vette kezdetét. A Hezbollah e támadása a sokadik volt terrorakciói közül (amely igen, terrorista tettnek minősül, hiszen Izraellel nem hadiállapotban levő szomszédos állam területéről indította, ráadásul nem is akármilyen katonák, hanem határőrök ellen). Másként szólva, a konfliktus jóval régebben elkezdődött már, mégpedig a Hezbollah korábbi, Libanonban előkészített és onnan kiinduló Izrael-ellenes hadműveleteivel. Amennyiben persze például hadműveletnek számít belopódzni egy kibucba, s kisgyermeke szeme láttára agyonlőni az apát, majd kővel szétverni - pontosabban: kövön - a csöppség fejét; apa és lánya éppen sétáltak (meggondolatlanul elmerészkedve a központi épületektől) - természetben gyönyörködtek, virágokat, lepkéket mutattak egymásnak? -, amikor a végzet (a gyilkos) lecsapott rájuk. És mint tudjuk, a Hezbollah egy egész listányi tagjának szabadon bocsátását követeli az elrabolt két zsidó katona visszaadásáért, s a lajstrom élén az itt említett kibucromboló - jogszerű? - haditettet végrehajtó nemzeti hősét szerepelteti.

Hát akkor hogyan is állunk az "arányossággal?"

Fekete György